

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 18 lipca 2017 r. – Human Operator Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

(Sprawa C-434/17)

(2017/C 318/15)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Human Operator Zrt.

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Pytanie prejudycjalne

Czy należy interpretować decyzję wykonawczą Rady (UE) 2015/2349 z dnia 10 grudnia 2015 r.⁽¹⁾ w ten sposób, że sprzeciwia się ona praktyce Węgier, zgodnie z którą uważa się, że przepis prawa krajowego, który został przyjęty w wyniku wspomnianej decyzji wykonawczej i który ustanawia wyjątek od art. 193 dyrektywy Rady 2006/112/WE, wszedł w życie w dniu 1 stycznia 2015 r., to jest w dniu, od którego powinna ona być stosowana, przy czym wspomniana decyzja wykonawcza nie zawiera żadnego przepisu dotyczącego mocy wstecznej jej skutków lub jej stosowania, a z drugiej strony, we wniosku o udzielenie zezwolenia na ustanowienie wyjątku, Węgry wskazały tę datę, jako początkową datę stosowania?

⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2015/2349 z dnia 10 grudnia 2015 r. upoważniająca Węgry do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy Rady 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2015, L 330, s. 53).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vredegerecht te Antwerpen (Belgia) w dniu 24 lipca 2017 r. – Woonhaven Antwerpen/Khalid Berkani, Asmae Hajji

(Sprawa C-446/17)

(2017/C 318/16)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Vredegerecht te Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Woonhaven Antwerpen

Strona pozwana: Khalid Berkani, Asmae Hajji

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy koncesjonowane przez rząd flamandzki towarzystwo socjalnego budownictwa mieszkaniowego, które wynajmuje mieszkanie socjalne konsumentowi w zamian za czynsz – zależący z jednej strony od wartości rynkowej, którą rzeczzone towarzystwo samo ustaliło, i, z drugiej strony od dochodu i składu rodziny najemcy – należy uważać za przedsiębiorcę w rozumieniu prawa [Unii]?
- 2) Czy w przypadku najmu mieszkania socjalnego przez konsumenta stosunek między koncesjonowanym towarzystwem budownictwa socjalnego i konsumentem, a w szczególności art. 11 umowy formularzowej, który stanowi element tego stosunku, jest umową w rozumieniu dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich⁽¹⁾?

- 3) Czy umowa lub stosunek prawny uregulowany przez przepisy o charakterze generalnym i abstrakcyjnym, w ramach którego koncesjonowane towarzystwo socjalnego budownictwa mieszkaniowego wynajmuje mieszkanie socjalne konsumentowi, są objęte zakresem zastosowania dyrektywy 93/13/EWG [...], i czy takie koncesjonowane towarzystwo socjalnego budownictwa mieszkaniowego, które wynajmuje mieszkanie socjalne konsumentowi w zamian za czynsz, zależący z jednej strony od wartości rynkowej, którą rzeczono towarzystwo samo ustaliło, i, z drugiej strony, od dochodu i składu rodziny najemcy – należy w kontekście tego wynajmu uważać za sprzedawcę lub dostawcę w rozumieniu przywołanej powyżej dyrektywy?

⁽¹⁾ Dz.U. 1993, L 95, s. 29 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 15, t. 2, s. 288.